

РЕШЕНИЕ

№ 26094

гр. София, 31.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 14.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12153** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Н. П. Й., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], сграда А, партер, чрез адвокат Д. Н. Д., срещу Ревизионен акт (РА) №Р-22002223002781-091-001 от 06.03.2024 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и В. И. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 934 от 05.07.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], с който е ангажирана отговорността му по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. в размер на 24 223.64 лв. и лихва 15 481,44 лв., както и по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 97 687,55 лв. и лихва 69 690,41 лв., или общо в размер на 207 083.04 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона. Сочи, че с приемо-предавателен протокол от 15.10.2018 г. е предал на новия управител на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД всички счетоводни и търговски документи, относими към периода от 2015 г. до 12.10.2018 г., през който е бил управител на дружеството. В хода на ревизията на търговеца, приключила с РА № Р-22220218002001-091-001 от 18.03.2019 г., тези документи не били представени и РА влязъл в сила като необжалван. Оспорва елементите от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК относно вменените му фактическия действия по: 1. Разпореждания със суми от банкови сметки на дружеството общо в размер на 129 012.25 лв. и 2.Отчуждаване на три автомобила под пазарните им цени общо в размер на 107 994 лв. Излага съображения за

недоказаност на презумпциите за недобросъвестност по чл.19, ал.10 и ал.11 от ДОПК. Поддържа, че по банковите сметки е имало обороти, изцяло свързани с дейността на дружеството, вкл. покриване на разходи за ремонти, гориво, обслужване, поддръжка и др.под. на автомобили. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт и да присъди сторените разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. Б.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002223002781-020-001 от 11.05.2023 г., издадена от М. С. Х. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Н. П. Й., представляващ „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, за установяване на отговорността му по чл.19 от ДОПК за корпоративен данък по ЗКПО за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди м.02.2016 г., м.03.2016 г., от м.05.2016 г. до м.04.2017 г., м.07.2017 г. и от м.09.2017 г. до м.12.2017 г., в 3-месечен срок от връчване на ЗВР на 30.05.2023 г., т.е. в срок до 30.08.2023 г. Със ЗИЗВР от 28.08.2023 г. и от 28.09.2023 г., издадени от М. С. Х., срокът на ревизията е удължен общо с два месеца – до 30.10.2023 г., съгласно чл.114, ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.10 на представена от ответника Заповед № РД-01-849 от 31.10.2022 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на М. С. Х., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника удостоверения от доставчика на електронни услуги на л.72-86 от делото, както и на електронен носител CD, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи (КЕП). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002223002781-092-001 от 13.11.2023 г. Срещу РД е подадено възражение с вх.№ВхК-3987/16.02.2024 г., което е разгледано и прието за неоснователно с РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22002223002781-091-001 от 06.03.2024 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и В. И. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 12.04.2024 г. по електронен път.

На Н. П. Й. е ангажирана отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК за определени допълнителни задължения с РА на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД за корпоративен данък в размер на 24 223,64 лв. и лихва в размер на 15 481,44 лв., за данък върху добавената стойност в общ размер на 97 687,55 лв. и лихва в размер на 69 690,41 лв.

Процесната ревизия е втора за лицето на посоченото основание и е във връзка с Решение №541 от 28.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което РА №Р-22220221007475-091-001 от 02.02.2023 г. е отменен и преписката е върната за нова ревизия. Горестоящият орган е намерил, че ревизорите не са събрали доказателства за предприети действия по принудително събиране на процесните задължения – образувано ли е изпълнително дело и какви конкретни действия са предприети по него, тъй като отговорността по чл.19 от ДОПК може да бъде ангажирана, само ако е изчерпана възможността за събиране на задълженията от „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД. Дадени са указания за възлагане на оценителска експертиза за продадени автомобили.

При новата ревизия, с Протокол №1862787 от 22.08.2023г. на основание чл. 37, ал. 1 от ДОПК са приобщени представени от задълженото лице доказателства към жалба вх. №94-Н-60 от 20.02.2023г. по регистъра на ТД на НАП С..

С Протокол №Р-22002223002781-П.-001 от 07.07.2023 г. са приобщени Ревизионен Акт №Р-22220221007475-091-001 от 02.02.2023 г. и РД №Р-22220221007475- 092-001 от 14.11.2022 г., ведно с приложенията и доказателствата към тях.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53, чл. 56 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице ИПДПОЗЛ №Р-22002222002781-040-001 от 21.08.2023 г. Представени са документи и писмени обяснения с вх. №КПД-2883/04.09.2023 г.

С Акт за възлагане на експертиза № Р-22002223002781-01-001 от 07.09.2023 г. е възложено извършването на пазарна оценка на 3 автомобила, продадени от ревизираното лице, в качеството му на управител на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, на 04.05.2018 г.

Представени са писмени обяснения, в които е посочено, че от октомври 2018 г. жалбоподателят не е управител на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД и всички дружествени документи са предадени на новия управител. Основната дейност на дружеството била отдаване под наем на автомобили в България и чужбина.

На „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с РА №Р-22220218002001-091-001 от 18.03.2019 г., който не е обжалван. С него са установени задълженията, по отношение на които е ангажирана отговорността по реда чл. 19 от ДОПК. В хода на ревизията, приключила с цитирания акт, е констатирано, че дружеството не е осъществявало дейност и извършените и получените доставки не са реално осъществени.

За задълженията по ЗДДС е прието, че произтичат от недоказани доставки по издадени от „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД и „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД фактури /предмет на доставка по фактурите, издадени от последното посочено дружество, са два от описаните по-горе автомобили/. При извършена проверка в Търговския регистър е установено, че от 18.09.2017 г. едноличен собственик на капитала на „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД е „НПИ ТРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а Н. П. Й. е едноличен собственик на капитала и управител на последното за периода 30.08.2017 г. - 01.03.2018 г. Същият е вписан и като управител на „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД. Двете дружества са използвали едни и същи адреси за кореспонденция с НАП. Формиран е извод, че „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД, „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД и „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД са свързани лица по смисъла на § 1 от ДОПК чрез управителя си. Прието е, че ревизираното лице е било наясно, че по фактурите, издадени от „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД и „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД, не са налице реални доставки и тяхното включване в счетоводството на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД води до отклонение от данъчно облагане. Тези факти са обусловили заключението, че Й. е знаел, че отчетените и декларираните доставки не са реално извършени. С оглед на това е прието, че последният умишлено е декларирал занижен размер на публични задължения.

Установено е, че в периода от 05.05.2016 г. до 20.09.2017 г. Н. Й. е изтеглил от банкови сметки на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД общо 129 012,25 лв. На следващо място е посочено, че от банкова сметка на дружеството са преведени суми на „ЕУРО СИЙТС“ ЕООД, „ЕФЕС ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и E.U.R.L. GROUPE /френско дружество/. В дневниците за покупки по ЗДДС на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД не са декларираните покупки от тези дружества, поради което е направено заключение, че жалбоподателят се е разпоредил със средства, за да направи плащания за лични нужди или за трети лица.

Прието е, че общо от сметките на дружеството /две на брой/ Н. Й. за период 01.01.2015 г. 31.12.2016 г. е изтеглил 129 012,25 лв., които не е внесъл в касата на дружеството. Това е наложило извод, че процесните парични средства са останали в притежание на управителя Н. П. Й., т.е. налице е отклонение на имущество - финансови средства от патримониума на задълженото лице.

Ревизорите са установили, че няма данни Н. Й. /като управител/ на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД да е плащал задължения на дружеството в брой. За периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. дружеството не е разполагало с лица, наети по трудови правоотношения, нито е изплащало суми на лица по извънтрудови такива.

Във връзка с гореизложеното е формиран извод, че изтеглените суми от банковата сметка на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД са преминали в патримониума на жалбоподателя и с тях е извършено намаление на имуществото на дружеството. Изтъкнато е, че през този период не са заплащани изискуемите публични задължения, въпреки че са били налични парични средства, вкл. тези, изтеглени от Й. в брой.

Отчетен е и фактът, че при обжалването на РА №Р-22220221007475-091-001 от 02.02.2023 г., Н. Й. е представил към жалбата пред дирекция ОДОП част от търговската документация на дружеството, като същевременно с обяснителна записка в хода на процесната ревизия, същият е посочил, че с приемо-предавателен протокол от 15.10.2018 г. е предал на новия управител всички фирмени документи.

Въз основа на изложеното приходните органи са приели, че Н. Й. не е представил доказателства, от които да се установи, че изтеглените парични средства са постъпили в касата на дружеството и са използвани за заплащане на разходи, свързани с дейността на предприятието.

На следващо място е установено от информационния масив на НАП и по данни, получени от СДВР, че на 04.05.2018 г. „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е извършило продажба на три свои автомобили, договорите за които са подписани от Н. Й., който на 12.06.2018 г. е продал дяловете си от „ТРАНСПРОТ Н РЕНТ“ ЕООД на „НОВА КАПИТЪЛ“ ЕООД, но е останал управител на дружеството до 12.10.2018 г.

Формирано е заключение, че в качеството му на управител, след като вече е бил наясно със започналото ревизионно производство, жалбоподателят е предприел действия по продажба на притежавани от „ТРАНСПРТ Н РЕНТ“ ЕООД автомобили. С прието в хода на ревизията експертно заключение е определена пазарна цена по метода на сравнимите неконтролирани цени към датата на сделките, като за оценяваните активи на база на пазарен анализ е установен ценови диапазон от 20%. Така за Б. 740 Д Х ДРАЙВ с рег. номер С. е констатирана разлика между пазарната цена и продажната цена по договора за покупко-продажба в размер на 56 439,00 лв., за А. А 8 Л с рег. номер С. разликата е 27 115,00 лв., а за Б. 750 И с рег. номер С. разликата е 24 440,00 лв. Прието е, че задълженото лице, като управител, е подписал договори за покупко-продажба на автомобили - собственост на дружеството на значително занижени цени и на свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, буква „Д“ от ДР на ДОПК, което е довело до невъзможност дружеството да разполага с парични средства, с които да погаси натрупаните си задължения. По този начин ревизираното лице е отклонило средства от дружеството в размер на 107 994,00 лв., които са с характер на скрито разпределение на печалбата в полза на управителя.

В допълнение е отбелязано, че Н. Й. е бил наясно, че посочените в договорите цени на автомобилите са значително занижени и продажбата е направена с цел „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД да не разполага с имущество, което да послужи за покриване на задълженията, установени при извършената на дружеството ревизия. Констатирано е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 07.06.2018 г. В дневниците му за продажби по ЗДДС до м.05.2018 г. не са включени

фактурите за продажби на посочените автомобили. За 2018 г. не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Формирано е заключение, че Н. Й. умишлено е укрил КД и ДДС, свързани с продажбите на колите, които действия са недобросъвестни.

На основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност на лицето, в качеството му на управител на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, за данъчни задължения за ревизирания период в пълен размер /главници и лихви/, предвид обстоятелството, че намалението на имуществото, представляващо извършени плащания към управителя под формата на скрито разпределение на печалбата, надвишава размера на формираните задължения.

Ревизионният акт е връчен електронно на 12.04.2024 г. и оспорен по административен ред с жалба вх. № 94-Н-142 от 29.04.2024 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 05.07.2024 г. В този срок е постановено Решение № 934 от 05.07.2024 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Решение № 934 от 05.07.2024 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 24.09.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство вх. № 53-04-680 от 09.10.2024 г. по описа на ДОДОП С., е подадена от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното, във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 от ДОПК, определя спора като материалноправен – по приложението на чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК.

По силата на визираната разпоредба управител на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за неговите непогасените публични задължения, когато недобросъвестно извърши действия, в резултат на които имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, а именно: извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните.

Така уредената отговорност на третото лице предполага установяването на следните елементи от фактическия ѝ състав:

1. Лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК към момента, към който са установени публичните задължения;
2. Да е налице поведение, изразяващо се в плащане в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент;
3. Недобросъвестност в поведението на третото лице;
4. Причинно-следствена връзка между поведението и намаленото имущество на задълженото лице, като това поведение да е единствената причина за невъзможността да се съберат публичните вземания.

Съотнесено към конкретиката на случая визираната законова норма предполага установяване на следните елементи от отговорността на третото лице:

1.Качеството на лицето на управителен орган на задължено юридическо лице (ЮЛ) към момента на извършване на разпоредителните действия. В случая не е спорно, че

„ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е вписано в търговския регистър /ТР/ към Агенция по вписванията на 08.01.2015 г., а Н. Й. е бил управител на дружеството от 08.01.2015 г. до 12.10.2018 г. През този период последният не е упълномощавал трети лица, които да го управляват и представляват. От 08.01.2015 г. до 12.06.2018 г. жалбоподателят е едноличен собственик на капитала на дружеството. На 12.06.2018 г. е продал дружествените дялове на „НОВА КАПИТЪЛ“ ЕООД, като в същото време е бил едноличен собственик на капитала на последното от 23.02.2016 г. до 29.11.2018 г.

Не е спорно, че Н. П. Й. е местно физическо лице и участва /като собственик и управител/ в „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, „КО-МАД БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СИНЕ КАПИТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „НПИ ГРУП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „НОВА КАПИТЪЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕУРО СИЙТС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. „АМАНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

2. По отношение на поведението, изразяващо се в плащане в натура или в пари от имуществото на юридическото лице, с РА е прието, че това поведение се изразява в:

А. Разпореждания със суми от банкови сметки на дружеството общо в размер на 129 012.25 лв.

Ревизионното производство на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е образувано със ЗВР от **04.04.2018 г.**, връчена по реда на чл.32 от ДОПК, тъй като при посещения на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция не е открит негов представител, нито обозначение за наличие на негов офис, а изпратените на електронните адреси съобщения не са изтеглени. В хода на ревизията дружеството не е представило исканите документи и не са установени видът и формата на воденото счетоводство. Приходните органи са формирали извод за недоказаност на извършваните от ревизираното дружество облагаеми доставки. С РА на дружеството са установени задължения, както следва: за корпоративен данък в размер на 24 223.34 лв. и лихви за забава в размер на 2467.22 лв. и за ДДС в размер на 98154.21 лв. главница и 17 665.77 лв. лихви за забава.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за разлика във времевия обхват на двете ревизии. Видно от РД и РА на дружеството, ревизията обхваща задължения за корпоративен данък за периода от 08.01.2015 г. до 31.12.2017 г. и за ДДС за периода от 16.07.2015 г. до 28.02.2018 г. Ревизията за ангажиране на отговорността по чл.19 от ДОПК за корпоративен данък по ЗКПО е за 2015 г., 2016 г. и 2017 г. и по ЗДДС за данъчни периоди м.02.2016 г., м.03.2016 г., от м.05.2016 г. до м.04.2017 г., м.07.2017 г. и от м.09.2017 г. до м.12.2017 г., за които периоди с РА на дружеството са установени задължения по ЗДДС.

В представени в хода на ревизията (на **16.05.2022 г.**, л.231 от преписката) писмени обяснения Й. поддържа, че не е управител на дружеството от м. октомври 2018 г. и не разполага с фирмена и счетоводна документация. Не е водил информация за дружествата, на които е бил управител и собственик, подписвал е договори и фактури от тяхно име и е заявил готовност „при интерес към конкретна сделка, да види съответните документи“. Следва да се отбележи употребения в обясненията от 2022 г. израз „да види документи“, въпреки, че защитната теза на лицето е, че е предал цялата документация още през 2018 г. Според съда, така предоставените обяснения са вътрешно противоречиви, тъй като с тях Й. е изразил готовност да предостави допълнителна информация за конкретни сделки, след като „види документите за тях“. Тези

несъответствия обосновано са отбелязани и от приходните органи като указание за недобросъвестност на управителя.

Фактът, че на 12.06.2018 г. Й. е продал дяловете си от „ТРАНСПРОТ Н РЕНТ“ ЕООД на свързано лице „НОВА КАПИТЪЛ“ ЕООД, както и, че с протокола от 15.10.2018 г. е „предал“ на новия управител сканирани документи на флаш-памет, са указание, че дори и след датите, на които вече не е управител или собственик на „ТРАНСПРОТ Н РЕНТ“ ЕООД същият, при полагане на грижата на добър стопанин, би разполагал с документация в електронен вид за дейността на „ТРАНСПРОТ Н РЕНТ“ ЕООД за ревизираните периоди 2015 г. – 2017 г. Ето защо, единствено поради обстоятелството за предаване на всички счетоводни и търговски документи с приемо-предавателен протокол от 15.10.2018 г. на новия управител на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, не може да се изключи вменената на Й. отговорност по чл.19, ал.2 от ДОПК.

В хода на ревизията се представени договори за покупко-продажба на МПС (л.305 и сл.) със свързани лица „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД и чуждестранни лица. Приложен е приемо-предавателен протокол от 15.10.2018 г., с който Н. Й. е предал на новия управител А. И. П. цялата фирмена и счетоводна документация на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, *налични парични средства в размер на 7280 лв.*, както и флаш-памет със счетоводни отчети, ОПР, баланс, сканирани фирмени документи, подадени в НОИ за периода 2015 г.-2017 г.

Приложена е декларация с нотариална заверка от 08.02.2023 г. на подписа на А. И. П., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], област В., според която в началото на м. декември 2018 г. му е представен новия собственик на дружеството, на когото е предал фирмените документи (л.78 от преписката).

В хода на ревизията на Й. А. И. П. не е намерен на адреса в [населено място], област В. (л.325-327 от преписката).

При ревизията жалбоподателят представил документи на чужд език (л.79 и сл. от преписката), от които се установява, че за ревизирувания период дружеството е фактурирало на клиенти в чужбина VIP CINE SAS, Ф., *наем на автомобили*, както следва: на 01.03.2016 г. на стойност 9084 евро, на 03.05.2016 г. на стойност 13 237 евро, на 01.06.2016 г. на стойност 5859 евро, на 01.07.2016 г. на стойност 5642 евро, на 01.08.2016 г. на стойност 4557 евро, на 01.09.2016 г. на стойност 4991 евро, на 03.10.2016 г. на стойност 4774 евро, на 01.07.2016 г. на стойност 5642 евро, на 04.11.2016 г. на стойност 4018 евро, на 06.12.2016 г. на стойност 3696 евро, на 30.12.2016 г. на стойност 3690 евро, на 06.02.2017 г. на стойност 5208 евро, на 07.03.2017 г. на стойност 4704 евро, на 03.04.2017 г. на стойност 6727 евро, на 03.07.2017 г. на стойност 2340 евро, на 03.10.2017 г. на стойност 5340 евро и на 06.11.2017 г. на стойност 5518 евро.

В хода на ревизията е постановено разкриване на банкова тайна и е проследено движението по притежавани от дружеството банкови сметки (л.133-137, л.167-170 от делото, л.133-142, л. 186-189 от преписката), които удостоверяват теглене на пари на каса. Жалбоподателят поддържа, че по банковите сметки на дружеството е имало обороти, изцяло свързани с дейността му, вкл. за покриване на разходи за ремонти, гориво, обслужване, поддръжка и др. под. на автомобили. Наличието на обороти (както се твърди в жалбата, без основанията за това да е доказано в съдебното производство) не навежда на извод, че движението по банковите сметки е свързано с търговската дейност на дружеството. Посочените в приложените извлечения основания за тези банкови трансакции „получен превод във валута“ също не указват, че същите са

свързани с търговската дейност на дружеството. Още повече, както правилно отбелязват приходните органи, обективен факт е, че въпреки „наличието на обороти“ по банковите сметки на дружеството, изискуемите му публични задължения не са погасени. Дори да се приеме, че постъпленията са от търговската дейност на дружеството, то спорът е относно разходването на тези средства за търговската му дейност чрез извършените от управителя Й. в периода от 05.05.2016 г. до 20.09.2017 г. тегления от банкови сметки на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД общо в размер на **129 012,25 лв.** Жалбоподателят не оборва установеното в хода на ревизията, че не е внасял парични суми в касата на дружеството, поради което изводите на ревизорите, че се касае за отклонение на имущество - финансови средства от патримониума на задълженото лице, са правилни и законосъобразни.

По смисъла на легалното определение на пар.1, т.5, б. „а“ от ДР на ЗКПО „Скрито разпределение на печалба“ са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б". В хода на съдебното производство не се доказва основанието за извършените от жалбоподателя тегления от банкови сметки на дружеството, поради което същите отговарят на определението по пар.1, т.5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, респ. представляват действия по чл.19, ал.2, т.1, предл.1 от ДОПК.

Противен извод не следва и от представен от жалбоподателя Протокол № П-22220217147997-073-001 от 26.01.2018 г. за извършена проверка на дейността на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД. От него се установява, че всички МПС на дружеството са отдадени под наем в чужбина, като са описани 6 броя автомобили. Проследени са декларираните от дружеството покупки и продажби в регистрите по ЗДДС, като е установено, че се касае за продажби на МПС или услуги по отдаването им под наем, вкл. на чуждестранни дружества с валидни VIN номера. Декларираните приходи са в съответствие с представените оборотни ведомости за 2015 г., 2016 г., и м.01 до м.08.2017 г., въз основа на договори за отдаване под наем на автомобили с наемодател „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД и наематели – *свързани дружества*: „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ ССЕ“ ЕООД, „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД или договори за услуги със същите свързани лица. В дневниците за покупки са отразени такива от свързано лице – покупка на МПС от „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ ССЕ“ ЕООД, както и на материали и услуги от „АВТОСТЪКЛА“ ООД, „ДАРУ КАР“ АД, А. А.. Според протокола от 26.01.2018 г. „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД *има изискуеми задължения*, но не е посочен техният размер и основание за възникване.

В хода на съдебното производство е изискана и представена цялата документация, събрана и обобщена в Протокол № П-22220217147997-073-001 от 26.01.2018 г. (л.122 и сл. от делото). От нея се установява, че издадените от „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД фактури на свързани лица „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ ССЕ“ ЕООД и „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД не отговарят на изискванията на чл.114, ал.1, т.9 от ЗДДС, доколкото посоченият в тях предмет е неконкретизиран „услуга по договор“, без индивидуализиране на последния и без възможност да се установи начинът на формиране на стойността на фактурираните „услуги“. Договорите със свързани лица „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ ССЕ“ ЕООД и „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД са с неконкретизиран предмет и невъзможност да се установи начинът на формиране на

стойността на „услугите“: договор от 08.10.2016 г. „търговско представителство и стратегии за развитие“ на стойност 38 600 лв. без посочване как е формирана същата; договори от 01.09.2015 г. и от 31.01.2017 г. - отдаване на автомобили под наем без да са конкретизирани автомобилите, къде ще бъдат използвани, как е формирана стойността на „услугата“ от 2400 лв. и от 534.90 лв.; договор от 03.10.2016 г. „посредничество и организиране на представяне на фирми при сключване на договори в страната и чужбина“ на стойност 40 000 лв. без посочване как е формирана същата. Анализът на тези доказателства потвърждава извода на приходните органи, че Й. е бил наясно, че по фактурите, издадени от „ПРОФИТ АЙ ДЖИ“ ЕООД и „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ-ССЕ“ ЕООД, не са налице реални доставки и тяхното включване в счетоводството на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД води до отклонение от данъчно облагане. Противно на твърденията на жалбоподателя, тези доказателства не установяват, че тегленията на управителя Й. на стойност 129 012.25 лв. са сторени за покриване на разходи за ремонти, гориво, обслужване, поддръжка и др. под. на автомобилите, *още повече, че същите са били отдавани под наем в чужбина.*

Б. Отчуждаване на три автомобила под пазарните им цени общо в размер на 107 994 лв. Процесният лек автомобил Б. 740 ХД е закупен на 19.10.2016 година от „Транспорт Н Рент“ ЕООД за сумата от 68 640,00 лева с фактура № [ЕГН] от „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ - ССЕ“ ЕООД. С Договор за покупко-продажба на МПС на 04.05.2018 година „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД продава на Д. Р. И. лек автомобил Б. 740 ХД за сумата от 1000,00 лева.

Лек автомобил А. А8Л е закупен на 31.05.2017 година от „Транспорт Н Рент“ ЕООД за сумата от 3500,00 евро. С Договор за покупко-продажба на МПС на 04.05.2018 година фирма „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД продава на „Нова капитал“ ЕООД лек автомобил А. А8 за сумата от 1 000,00 лева.

Лек автомобил Б. 750 И е закупен на 19.10.2016 година от „Транспорт Н Рент“ ЕООД за сумата от 25 560,00 лева с фактура № [ЕГН] с продавач „СИНЕ СЕРВИЗ ЕНТЕРНАСИОНАЛ - ССЕ“ ЕООД. С Договор за покупко-продажба на МПС на 04.05.2018 година „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД продава на „Нова капитал“ ЕООД лек автомобил Б. 750И за сумата от 1 000,00 лева.

По делото е приета основна съдебно автотехническа оценителна експертиза от 12.02.2025 г., която предоставя заключение относно следните действителни /пазарни/ цени на процесните автомобили по метода на сравнимите неконтролирани цени (метод на пазарните аналози съгласно Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени:

- лек автомобил „А. А 8“ с рег. [рег.номер на МПС] и рама № W. към датата на продажба - 04.05.2018 год - 27556 лева;

- лек автомобил „Б. 740 Д Х ДРАЙВ“ с рег. [рег.номер на МПС] и рама № W. към датата на продажба - 04.05.2018 год - 56107 лева.

- лек автомобил „Б. 750 ЛИ Х ДРАЙВ“ с рег. [рег.номер на МПС] и рама № W. към датата на продажба - 04.05.2018 год - 24583 лева.

Според допълнителната съдебно автотехническа оценителна експертиза от 30.04.2025 г. към месец май 2018 година, *при съобразяване на коефициент на поправимо физическо изхабяване*, пазарната стойност на употребяван лек автомобил Б. 740 ХД е $57\,609,00 \times 70\% = \mathbf{40\,326,00}$ лева, на употребяван лек автомобил А. А8 Л е $24\,418,00 \times 80\% = \mathbf{19\,534,00}$ лева и на употребяван лек автомобил Б. 750 И е $27\,239,00 \times 80\% = \mathbf{21\,791,00}$

лева.

От допълнителна съдебно автотехническа оценителна експертиза от 30.04.2025 г. се установява, че дори да се възприеме тезата на ревизираното лице за необходимост от съобразяване на физическото изхабяване на процесните автомобили поради експлоатацията им чрез отдаване под наем, то стойността, на която са отчуждени същите на 04.05.2018 г. е значително под пазарните им стойности по методите, определени в Наредба № Н-9 от 14.08.2006 г. Изложеното осъществява фактическия състав на основанието по чл.19, ал.2, т.1, предл. последно от ДОПК.

Не следва да се кредитират показанията на разпитания по делото свидетел като заинтересовани в полза на жалбоподателя и несъответни на другите доказателства по делото. Свидетелят закупил от „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД лек автомобил Б. 740 ЕКС Д на символична цена – 1000 лв. – 1500 лв., като бил наясно, че в автомобила има натрупани неизправности – проблеми с двигателя, забележки по салона, влизал спорадично в аварийни режими, което наложило да вложи допълнителни средства за ремонт. Съдът намира показанията за житейски нелогични, предвид закупуването на вещ с ясното съзнание за множеството ѝ дефекти и за необходимост от допълнително влагане на значителни средства, както и за вътрешно противоречиви, доколкото по справка от КАТ към 14.01.2019 г. автомобилът е бил в техническа изправност.

Неоснователна е тезата на жалбоподателя, че при ангажиране на отговорността му по чл.19, ал.2 от ДОПК следва да се съобразят определените в хода на съдебното производство стойности на автомобилите, а не тези в размер на 107 994 лв. според назначена при ревизията експертиза. На първо място, тази сума не е съобразена при определяне на размера на задълженията на третото лице, доколкото същите са установени в размера по РА на дружеството. С други думи, определянето на пазарната стойност на автомобилите не е с цел да се установи размер на задълженията на управителя, а за да се докажат негови действия, релевантни към отговорността му по чл.19, ал.2 от ДОПК – в случая, отчуждаване на имущество на цени, значително по-ниски от пазарните.

По силата на чл.19, ал.4 от ДОПК отговорността за непогасените задължения по ал. 2 и 3 е до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Намалението на имуществото на задълженото лице е установено и посредством РА на „Транспорт Н Рент“ ЕООД, поради което и съобразно чл.19, ал.2 от ДОПК отговорността на третото лице следва да бъде ангажирана именно за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК. Константна е съдебната практика, че влезлият в сила ревизионен акт на дружеството има отношение единствено относно размера на задълженията му и данъчните периоди, за които се отнасят, но не и относно основанията за определяне на тези задължения, доколкото задълженото по чл.14, т.3, вр. чл.19 ДОПК лице не е страна в това ревизионното производство.

По отношение за обхвата на отговорността, ангажирана по реда на чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, е прието Тълкувателно Решение № 5/29.03.2021 г., постановено по тълк. дело № 7/2019 г., с което е решено, че третото задължено лице отговаря и за установеното задължение за лихви на главния длъжник. Това разрешение съответства и на приетото с решение от 13.10.2022 г. по дело С-1/2021 на СЕС, според което чл. 273 от Директива 2006/112 и принципът на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност

като описания в точка 1 от диспозитива на настоящото решение, който обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъка върху добавената стойност в императивните срокове, установени с разпоредбите на тази директива, в резултат на недобросъвестно извършените действия на посоченото за солидарно отговорно лице. В този смисъл е Решение № 1912 от 21.02.2023 г. по адм. д. № 8026/2019 г. на ВАС, Осмо отделение.

По изложените съображения следва да се приеме за осъществен и този елемент от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК.

3. Недобросъвестност – при липса на легално определение на понятието, даденото от правната теория и съдебната практика тълкуване е, че добросъвестен е този, който знае определено обстоятелство. Т.е. добросъвестността винаги е свързана със знанието. Оборимите презумпции по чл.19, ал.10 и ал.11 от ДОПК не могат да ограничат установяването на знание единствено до посочените в тях обстоятелства, а са уредени с цел улесняване на доказването.

Правилни са доводите на ревизорите, обосноваващи знание у управителя Й., почерпени от началото на ревизионното производство на дружеството чрез издаване на ЗВР на 04.04.2018 г. и последвалите действия от м.юни и м. октомври 2018 г. по смяна на управителя и на собственика на „Транспорт Н Рент“ ЕООД. Отчуждаването на дяловете на дружеството в полза на свързаното лице „НОВА КАПИТЪЛ“ ЕООД, както и продажбата под пазарната стойност през м. май 2018 г. на два от процесните автомобили, отново в полза на свързани дружества, също е в подкрепа на извода за недобросъвестност на третото лице.

Изложените обстоятелства, доказани чрез автотехнически експертизи в хода на съдебното производство, навеждат на извод, че Н. Й. е бил наясно, че посочените в договорите цени на автомобилите са значително занижени и продажбата в полза на свързани лица е направена с цел „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД да не разполага с имущество, което да послужи за покриване на задълженията, установени при извършената на дружеството ревизия. В допълнение, фактурите за продажби на посочените автомобили през м.05.2018 г. не са включени в дневниците за продажба на дружеството, което не е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. Тези обстоятелства също навеждат на заключение, че Н. Й. умишлено е укрил КД и ДДС, свързани с продажбите на МПС, които действия указват неговата недобросъвестност.

4. На следващо място, необходимо е да е налице непосредствена причинно-следствена връзка между поведението на третото лице по чл.19, ал.2, т.1 от ДОПК и невъзможността да се събере задължението на задълженото лице за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. Константно се възприема в съдебната практика на ВАС, че разпоредбата на чл.19 ДОПК изисква уникалност на каузалната връзка между поведението на третото лице и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество, т.е. посоченото поведение на управителя Й. следва да е *единствената причина* за несъбираемост на публичните вземания. Същото намира основание в императива на чл.19, ал.2 ДОПК, според който в резултат на поведението на третото лице имуществото на задълженото лице следва да е намаляло и именно по тази причина да не са погасени задълженията му за данъци и/или задължителни осигурителни вноски.

Жалбоподателят не обори доводите на приходните органи, че въпреки достатъчната наличност на парични средства по разплащателните сметки за покриване на данъчните

и осигурителни задължения за всяка една година от процесните периоди, които са му позволили да тегли пари на каса, както и въпреки декларираните от дружеството положителни резултати от дейността, паричните средства не са били насочени към погасяване на публичните задължения. Обособени са изводите на ревизорите, че изтеглените от банковата сметка на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД суми са преминали в патримониума на жалбоподателя и с тях е извършено намаление на имуществото на дружеството, вместо с тях да бъдат погасени изискуемите публични задължения.

Допълнително възможността на дружеството да разполага с парични средства е осуетена чрез извършените от Й. продажби на автомобили - собственост на дружеството на значително занижени цени и на свързани лица по смисъла на § 1, т. 3, буква „Д“ от ДР на ДОПК, което също е довело до невъзможност дружеството да разполага с парични средства, с които да погаси натрупаните си задължения. По този начин ревизираното лице е отклонило средства от дружеството в размер на 107 994,00 лв., които са с характер на скрито разпределение на печалбата в полза на управителя. Н. Й. е бил управител на дружеството от 08.01.2015 г. до 12.10.2018 г. и през този период същият не е упълномощавал трети лица, които да го управляват и представляват.

Дължим е извод, че имуществото на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД обективно е намаляло именно по причина на действията по теглене на парични средства от банковите му сметки и отчуждаване на имущество на занижени цени и на свързани лица. Съдът приема за доказан и този елемент от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.2 от ДОПК.

За пълнота, следва да е налице обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, като в този смисъл отговорността по чл. 19 от ДОПК се явява субсидиарна и приложима, доколкото вземането не може да бъде събрано от това лице. В изпълнение на указанията, дадени с Решение №541 от 28.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., при новата ревизия е изискана допълнителна информация от ТД на НАП С., Дирекция „Събиране“.

Получен е отговор с придружително писмо с изх. №С.-178-0019487 от 31.08.2023 г. на публичен изпълнител пред ТД на НАП С. (л.90 от преписката), съгласно който „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД не притежава безналични ценни книжа. Посочено, че лек автомобил марка AUDI е заповоран със застрахователна оценка 29 300,00 лв., лек автомобил марка Ф. е заповоран със застрахователна оценка 21 300,00 лв., издадена през 2019 г., която към момента не е валидна. Заповораните МПС са с неустановено местонахождение и реално не съществуват. Изпратено е искане за съдействие от органите на МВР по постоянен адрес на управителя на дружеството. Съгласно получения отговор от ОД на МВР - В. при посещение на адреса не е намерено лице, което да предостави актуална информация относно реалното съществуване и точното местонахождение на превозните средства. Към датата на писмото същите нямат активна застраховка гражданска отговорност. Не са предприети действия по изнасяне на публична продан, поради неустановено реално съществуване и точно местонахождение. Посочено е, че дружеството не разполага с активи, които да послужат за обезпечаване на публичните задължения, поради което дългът ще остане непогасен. В тази връзка е установено, че задължението на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е трудно събираемо и всички способности за събиране и обезпечаване на дълга на дружеството са изчерпани.

При първоначалната ревизия е изискана служебна бележка изх. № С.-181-0103258 от 03.11.2022 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., според която „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД е включено в публичните регистри на НАП на длъжниците по чл.182, ал.3,

т.2 от ДОПК – с неуредени публични задължения над 5000 лв. на 29.05.2020 г. Спрямо дружеството са издадени: Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С.-023-0003863 от 31.10.2018 г. – запор на банкови сметки и МПС; Постановление за продължаване действието на предварителните обезпечителни мерки изх. № С.-023-0000792 от 15.04.2019 г.; Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0024949 от 05.05.2020 г. – запор на ценни книжа и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С.-022-0002791 от 21.01.2021 г. – запор на МПС. Според служебната бележка дългът на задълженото лице е категоризиран като „трудно събираем“.

Въз основа на изложеното съдът приема за спазена поредността по чл.20 от ДОПК, според който в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение се носи отговорност. Установи се по делото, че приходните органи не са бездействали, а веднага след възлагане на ревизията на дружеството през 2018 г. са предприели действия по обезпечаване на бъдещите публични задължения, а след това и на установените публични задължения. Тези мерки обаче не са довели до успешно осребряване в полза на хазната на имущество на главния длъжник „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД. Несъбираемостта на задълженията на дружеството безспорно се установява от писмо с изх. №С.-178-0019487 от 31.08.2023 г. на публичен изпълнител пред ТД на НАП С., което обстоятелство не беше оборено в хода на съдебното производство.

По изложените съображения е дължим извод за изпълнение на предпоставките по чл.19-21 от ДОПК, при което правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на Н. П. Й., ЕГН [ЕГН], за задължения на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], общо в размер на **207 083.04 лв.**

На основание чл.160, ал.1 от ДОПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. При обжалваем интерес от **207 083.04 лв.** дължимото юрисконсултско възнаграждение съгласно чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.1, т.5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е 12 933.32 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. Й., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], сграда А, партер, чрез адвокат Д. Н. Д., срещу Ревизионен акт №Р-22002223002781-091-001 от 06.03.2024 г., издаден от М. С. Х. - орган, възложил ревизията, и В. И. С. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 934 от 05.07.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], с който е ангажирана отговорността му по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на „ТРАНСПОРТ Н РЕНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], общо в размер на **207 083.04 лв.**

ОСЪЖДА Н. П. Й., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ет. 05, ап. 013, да заплати на Национална агенция по приходите - Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] на основание чл.161, ал.1 ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 12 933.32 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: